

— powyżej 25 tysięcy — w wysokości 55% podstawy opodatkowania,

- c) na zakłady rzemieślnicze, zakłady młynarskie lub na cele hodowli drobiu — w wysokości 55% podstawy opodatkowania;
- 3) od budynków lub ich części, określonych w pkt 2 lit. a), położonych na obszarze gromad i zajętych przez właściciela na cele mieszkalne, jeżeli właściciel byłby obowiązany do opłacania czynszu według tabeli nr 1 — w wysokości 0,5% podstawy opodatkowania;
- 4) od budynków lub ich części, nie wymienionych w pkt 1—3, wynajętych lub zajętych przez właściciela na cele mieszkalne, jeżeli podstawę opodatkowania stanowi czynsz (wartość czynszowa) ustalony według tabeli nr 1 — w wysokości 0,5% podstawy opodatkowania.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 ma zastosowanie bez względu na to, czy skutek wynajęcia lub wydzierżawienia dom jednorodzinny lub lokal w małym domu mieszkalnym jest wyłączony spod publicznej gospodarki lokalami.

§ 3. Zarządza się ustalenie podatku od lokali w obniżonej wysokości w następujących wypadkach:

- 1) od lokali mieszkalnych w budynkach wynajmowanych lub wydzierżawianych, a zajętych na własne potrzeby właścicieli tych budynków, jeżeli należą oni do kategorii osób, które opłacałyby czynsz najmu według tabeli nr 1 — w wysokości 3,5% podstawy opodatkowania;
- 2) od lokali mieszkalnych w domach spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, zamieszkałych przez członków tych spółdzielni, jeżeli należą oni do kategorii osób, które opłacałyby czynsz najmu według tabeli nr 1 — w wysokości 3,5% podstawy opodatkowania;
- 3) od lokali użytkowych, zajętych przez właściciela lub wynajętych przez osoby fizyczne na cele hodowli drobiu, na zakłady młynarskie lub na zakłady rzemieślnicze łącznie z pomieszczeniami przynależnymi do tych zakładów — w wysokości 30% podstawy opodatkowania;
- 4) od lokali użytkowych, zajętych przez osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej na zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18%, położonych:
 - w miejscowościach do 25 tysięcy mieszkańców — w wysokości 15%,
 - w pozostałych miejscowościach — w wysokości 30% podstawy opodatkowania.

§ 4. Zawiesza się wymiar i pobór podatku od lokali — od lokali mieszkalnych zajętych przez najemców, od których

czynsz najmu pobiera się w wysokości ustalonej w tabeli nr 1.

§ 5. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 1952 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali przypadających od niektórych podmiotów gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-51, poz. 696),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości przypadającego od nieruchomości pozostających we władaniu okręgowych zarządów dróg wodnych, podległych im rejonów dróg wodnych oraz rejonów eksploatacji dróg publicznych (Monitor Polski Nr A-112, poz. 1469),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 października 1954 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali od niektórych spółdzielni pracy (Monitor Polski Nr 119, poz. 1681),
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 1964 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali (Monitor Polski Nr 20, poz. 128),
- 5) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 maja 1964 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali (Monitor Polski Nr 35, poz. 157),
- 6) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 maja 1965 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości należnego od budynków spółdzielni budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 27, poz. 141),
- 7) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 sierpnia 1965 r. w sprawie zawieszenia poboru podatku od lokali oraz częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali i podatku od nieruchomości (Monitor Polski Nr 43, poz. 241),
- 8) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 marca 1966 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali (Monitor Polski Nr 10, poz. 73).

§ 6. Przepisy zarządzenia stosuje się poczynając od roku podatkowego 1968.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 marca 1968 r.

w sprawie podatku obrotowego oraz podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie § 20 ust. 3, § 21 ust. 1, § 24 ust. 2 i § 43 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki

uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) i § 14 ust. 3 uchwały nr 928 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku

od operacji nietowarowych jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1489 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 665) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu, uiszczają od obrotów osiągniętych ze sprzedaży produktów podatek obrotowy w wysokości różnicy między obowiązującą dla poszczególnych produktów ceną zbytu a ich ceną fabryczną — z wyjątkami i zmianami wynikającymi z §§ 2—12.

2. Za produkty podlegające opodatkowaniu w wysokości różnicy cen (ust. 1) uważa się wszystkie produkty, których cena zbytu jest wyższa od ceny fabrycznej.

§ 2. 1. W jednostkach gospodarczych zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Cukrowniczego podatki obrotowe podlegają również ubytki cukru w magazynie, zarówno białego, jak też cukru surowego, mączek żółtych, zmiotków, zeszkobków i zlepków, zwanych w dalszym ciągu „cukrem”, po potrąceniu dopuszczalnych strat magazynowych i ewentualnych strat losowych. Cukier surowy, mączki żółte, zmiotki, zeszkobki i zlepki podlegają przeliczeniu na cukier biały według zasad obowiązujących w przemyśle cukrowniczym.

2. Ubytki cukru (ust. 1):

- 1) stanowiące całe opakowanie (worki, torby, kartony, skrzynie) bez potrącenia strat naturalnych,
- 2) przesypany do innych opakowań (także z powodu uszkodzeń worków) po potrąceniu dopuszczalnych zaników w wysokości 0,3% wagi cukru przed przesypaniem,
- 3) przechowywanego w cukrowni luzem, po potrąceniu dopuszczalnych zaników w wysokości 0,3% wagi cukru przechowywanego (złożonego w magazynie), łącznie z ewentualną pozostałością z poprzedniej kampanii (poprzedniego okresu obrachunkowego), bez względu na czas przechowywania (magazynowania)

podlegają opodatkowaniu według stawek właściwych dla danego rodzaju cukru. W razie niemożności ustalenia rodzaju brakującego cukru, stosuje się najwyższą stawkę przewidzianą dla cukru. Do ubytków cukru surowego, żółtych mączek, zmiotków, zeszkobków i zlepków stosuje się stawkę podatku ustaloną dla cukru kryształowego zwykłego.

3. Stan rzeczywisty cukru opakowanego ustala się przez obliczenie ilości opakowań z cukrem i pomnożenie tej ilości przez wagę cukru podaną na opakowaniach. Rzeczywisty zapas cukru przechowywanego luzem sprawdza się tylko w razie uzasadnionej wątpliwości przez przeważenie całej ilości takiego cukru.

4. Jeżeli cukrownia, na skutek stwierdzenia przez nią, że rzeczywista zawartość cukru w całych opakowaniach jest niższa od zawartości podanej na opakowaniu, zamierza uzupełnić brakującą ilość cukru w opakowaniu, może do tego celu użyć jedynie cukru, który uprzednio, zgodnie z obowiązującymi przepisami, został zapisany na rozchód i opodatkowany.

5. Za datę dokonania obrotu przy ubytkach cukru uważa się dzień stwierdzenia ubytku.

§ 3. 1. W jednostkach gospodarczych zgrupowanych w Centrali Przemysłu Mięsnego:

- 1) w pionie obrotu podatki obrotowe podlega skup:
 - a) trzody chlewnej mięsno-słoninowej z dostaw obowiązkowych w wysokości 11,40 zł od 1 kg wagi żywca,
 - b) trzody chlewnej mięsno-słoninowej z dostaw kontraktacyjnych w wysokości 1,20 zł od 1 kg wagi żywca,
 - c) trzody chlewnej mięsno-słoninowej z dostaw wolnorynkowych w wysokości 3,00 zł od 1 kg wagi żywca,
 - d) trzody chlewnej bekonowej z dostaw obowiązkowych oraz trzody chlewnej mięsno-słoninowej, zakupionej z dostaw obowiązkowych w ramach kontraktacji trzo-

dy chlewnej bekonowej (wysort spędowny, wysort po-ubojowy), w wysokości 6,40 zł od 1 kg wagi żywca,

- e) bydła z dostaw obowiązkowych:
 - krów i wołów w wysokości 9,50 zł od 1 kg wagi żywca,
 - pozostałego bydła w wysokości 11,70 zł od 1 kg wagi żywca,
- f) bydła z dostaw wolnorynkowych:
 - krów i wołów w wysokości 2,90 zł od 1 kg wagi żywca,
 - pozostałego bydła w wysokości 4,20 zł od 1 kg wagi żywca,
- g) bydła z dostaw państwowych gospodarstw rolnych w wysokości 1,00 zł od 1 kg wagi żywca,
- h) cieląt z dostaw obowiązkowych w wysokości 14,80 zł od 1 kg wagi żywca,
- i) cieląt z dostaw wolnorynkowych w wysokości 4,50 zł od 1 kg wagi żywca,
- j) owiec z dostaw obowiązkowych w wysokości 2,80 zł od 1 kg wagi żywca,
- k) koni w wysokości 1,00 zł od 1 kg wagi żywca.

Przy skupie trzody chlewnej mięsno-słoninowej i trzody chlewnej bekonowej, bez względu na formę skupu (obowiązkową, kontraktowaną, wolnorynkową), potrąca się z przypadającego do zarachowania podatku wypłacony dostawcy — zgodnie z obowiązującymi przepisami — ekwiwalent pieniężny, należny za nie pobrany węgiel, pod warunkiem ujęcia go w ewidencji księgowej i w deklaracji podatkowej (sprawozdaniu podatkowym) w oddzielnej pozycji; na tej podstawie organ finansowy dokonuje na karcie kontowej podatnika przypisu podatku w kwocie netto;

2) w pionie produkcji podatki obrotowe podlega obrót, osiągnięty ze sprzedaży produktów objętych katalogiem cen fabrycznych wyrobów mięsnych opodatkowanych, przeznaczonych na zaopatrzenie rynku krajowego, oraz katalogiem cen fabrycznych produktów przeznaczonych na eksport.

2. Obrót osiągnięty ze sprzedaży produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podlega podatki obrotowemu bez względu na to, czy pochodzą one z produkcji własnej, czy też zostały nabyte od innych jednostek gospodarczych, zarówno zgrupowanych w Centrali Przemysłu Mięsnego, jak i w innych jednostkach.

3. Podatek obrotowy obliczony i wpłacony przez inną jednostkę gospodarczą (ust. 2) od nabytych produktów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podlega potrąceniu z należnego podatku przy rozliczeniu w sprawozdaniu miesięcznym. Kwotę potrącenia z tego tytułu ustala się na podstawie ilości wynikających z dowodów zakupu i obowiązującej jednostki gospodarcze zgrupowane w Centrali Przemysłu Mięsnego stawki podatku obrotowego.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do jednostek gospodarczych, które nie produkują wyrobów podlegających opodatkowaniu (ust. 1 pkt 2).

5. Za datę dokonania obrotu uważa się:

- 1) przy skupie bezpośrednim żywca przez jednostki Centrali Przemysłu Mięsnego — datę odbioru żywca wynikającą ze sporządzonych, stosownie do obowiązujących przedsiębiorstwo przepisów, zestawień odbioru i obliczenia należności za dostawę,
- 2) przy skupie zleconym żywca, za pośrednictwem gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — datę wystawienia faktury przez gminną spółdzielnię na jednostki skupujące Centrali Przemysłu Mięsnego.

§ 4. W Zjednoczeniu Przemysłu Tytoniowego obroty osiągnięte ze sprzedaży produktów tego przemysłu, dokony-

wanej przez składnice wyrobów tytoniowych, podlegają podatkowi obrotowemu w tych składnicach. Podatek stanowi różnicę między ceną detaliczną produktu, pomniejszoną o marżę detaliczną i hurtową oraz o prowizję na koszty utrzymania tych składnic (0,3%), a jego ceną fabryczną.

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze, zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Spirytusowego, uiszczają podatek obrotowy:

- 1) od obrotu spirytusem ewidencjonowanym na kontach materiałowych, jako pochodzącym z zewnątrz zakładu, w wysokości różnicy między ceną zbytu a ceną:
 - a) zakupu zwiększoną o 0,50 zł — w razie sprzedaży spirytusu surowego,
 - b) zakupu — w razie sprzedaży spirytusu rektyfikowanego;
- 2) od spirytusu surowego podróżowego dostarczonego przez jednostki gospodarcze zgrupowane w Zjednoczeniach Przemysłu Piwowarskiego i Ziemniaczanego, a także od zlewki spirytusu i napojów alkoholowych wszelkiego rodzaju (odpadki, wyroby zwrócone lub skonfiskowane) — w wysokości różnicy między obowiązującą ceną zaliczeniową spirytusu a ceną zakupu (ceną zbytu dostawcy) spirytusu; za datę dokonania obrotu w tym wypadku uważa się datę nabycia spirytusu, przy czym podatek, o którym wyżej mowa, nie wpływa na obowiązek uiszczania podatku obrotowego przypadającego od obrotu osiągniętego ze sprzedaży wymienionych wyżej rodzajów spirytusu;
- 3) od spirytusu surowego, produkowanego z brzołki melasowej, oraz od spirytusu rektyfikowanego, produkowanego bezpośrednio z brzołki melasowej — w razie odania go do przerobu w tym samym zakładzie — w wysokości różnicy między ceną zbytu a ceną fabryczną. Za datę dokonania obrotu uważa się datę zaliczenia (odania) produktu do przerobu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do obrotów spirytusem posiarczynowym.

3. W razie wydania bezpłatnie spirytusu lub wyrobów spirytusowych na cele reklamowe, podlegają one opodatkowaniu w wysokości określonej dla danego produktu w razie jego sprzedaży.

§ 6. 1. Jednostki gospodarcze zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Owocowo-Warzywnego uiszczają od obrotu osiągniętego ze sprzedaży niżej wymienionych produktów podatek obrotowy według stawek:

1) wino gronowe krajowe	48% obrotu,
2) wino gronowe z importu oraz wszelkie inne produkty Przedsiębiorstwa Państwowego „Centralne Piwnice Win Importowanych”	21% obrotu,
3) wino owocowe	37% obrotu,
4) miód pitny	25% obrotu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy obrotów osiągniętych przez jednostki, o których mowa w ust. 1, ze sprzedaży (zaliczenia do produkcji) po cenie zbytu nie zawierającej podatku obrotowego napojów winnych przeznaczonych do produkcji destylatu winnego (spirytusu owocowego). Obroty te są wolne od podatku. Natomiast powyższy destylat winny, w razie jego sprzedaży (zaliczenia do produkcji), podlega podatkowi obrotowemu w wysokości różnicy między ceną zbytu (ceną zaliczeniową) a jego ceną fabryczną.

3. Jednostki gospodarcze, o których mowa w ust. 1, uiszczają podatek obrotowy od sprzedaży (zaliczenia do produkcji) na zewnątrz Zjednoczenia, w obrocie międzyzakładowym lub wewnątrzzakładowym spirytusu, produkowanego z odpadów pofermentacyjnych lub uzyskanego w toku produkcji wina, w wysokości 50% różnicy pomiędzy cenami zaliczeniową (zbytu) a fabryczną, zatwierdzonymi dla tego rodzaju spirytusu.

§ 7. Jednostki gospodarcze zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Paszowego „Bacutil” uiszczają od obrotu osiągniętego ze sprzedaży produktów z surowców odpadkowych podatek obrotowy według stawek:

1) klej skórny	35% obrotu,
2) tłuszcz techniczny rzeźniczy twardy	21% obrotu,
3) żelatyna produkowana w Fabryce Żelatyny w Brodnicy	27% obrotu,
4) wełna owcza	25% obrotu,
5) szczecina preparowana, z wyłączeniem szczeciny preparowanej, produkowanej z surowca importowanego	5% obrotu,
6) mączka rogowa	4% obrotu.

§ 8. Jednostki gospodarcze, o których mowa w § 1 ust. 1, zbywające produkty, które podlegają opodatkowaniu w formie różnicy cen, w razie gdy cenę fabryczną tych produktów zgodnie z katalogiem cen fabrycznych stanowi cena zbytu, zmniejszona o kwotę, wynikającą z zastosowania odpowiedniej stawki procentowej, mogą:

- 1) w razie regulowania podatku od produktów przeznaczonych na rynek krajowy w drodze potrącenia go przez Narodowy Bank Polski przy inkasie faktur — określać powyższy podatek przez pomnożenie obliczonej w cenach zbytu wartości zafakturowanych grup produktów przez stawkę procentową służącą do ustalenia cen fabrycznych produktów wchodzących w skład danej grupy,
- 2) w razie uiszczenia podatku obrotowego za okresy dekadowe — obliczać podatek za te okresy w sposób określony w pkt 1.

§ 9. 1. Podatek obrotowy pobierany w formie różnicy cen (§ 1), przypadający od obrotu ze sprzedaży produktów o niższej gatunkowości, stanowi różnicę między obniżoną ceną zbytu a ceną fabryczną produktu pierwszego gatunku, zmniejszoną o procent odpowiadający procentowi zastosowanego opustu z ceny zbytu.

2. Zjednoczenie przemysłu jest obowiązane procent opustu z ceny produktu pierwszego gatunku, stosowany do niższych gatunków, podać do wiadomości terenowo właściwemu dla danego przedsiębiorstwa wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej (równorzędnej) i wojewódzkiej (równorzędnej) rady narodowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do produktów przecenionych oraz produktów, co do których ustalono bonifikatę z tytułu niższej jakości, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 4.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do:

- 1) tych jednostek gospodarczych, dla których w katalogu cen fabrycznych ustalono ceny zbytu i ceny fabryczne dla produktów poszczególnych gatunków;
- 2) produktów przecenionych, jeżeli skutki przeceny są pokrywane z funduszu przecen i ryzyka produkcji; podatek w tym wypadku ustala się od ceny zbytu obowiązującej przed przeceną;
- 3) produktów niepełnowartościowych; podatek pobiera się tylko wtedy, gdy cena sprzedażna jest wyższa od ceny fabrycznej najniższego gatunku produktu; podatek stanowi różnicę między obniżoną ceną zbytu produktu a ceną fabryczną najniższego gatunku tego produktu.

§ 10. 1. Obrót osiągnięty przez jednostki gospodarcze, o których mowa w § 1 ust. 1, ze sprzedaży produktów wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej, z wyłączeniem spirytusu, podlega opodatkowaniu według stawek podatku obrotowego, obowiązujących jednostki gospodarcze państwowego przemysłu terenowego.

2. Obroty produktami, o których mowa w ust. 1, wolne są od podatku obrotowego, jeżeli cena zbytu tych produktów nie przekracza rzeczywistego kosztu własnego, powiększonego o zysk w wysokości 15% kosztu własnego.

§ 11. 1. Jednostki gospodarcze, zgrupowane w Centralach Przemysłu Mięsnego i Zbożowo-Miynarskiego „PZZ” oraz w Zjednoczeniach Przemysłów: Olejarskiego, Ziemiaczanego, Zielarskiego, Paszowego „Bacutil” i Koncentratów Spożywczych — uiszczają podatek obrotowy za okresy dekadowe, w ciągu 13 dni po upływie dekady, od wszystkich produktów podlegających opodatkowaniu, a jednostki gospodarcze zgrupowane w Zjednoczeniach Przemysłów: Cukrowniczego — od nadmiernych ubytków cukru, Spirytusowego — w wypadkach, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 2 i 3, a Owocowo-Warzywnego — od spirytusu zaliczonego do produkcji (§ 6 ust. 3).

2. Do jednostek gospodarczych oraz obrotów, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 maja 1955 r. w sprawie płatności podatku obrotowego przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 56, poz. 698) w zakresie unormowanym tym przepisem (ust. 1).

§ 12. 1. Zwalnia się od podatku obrotowego obroty, osiągnięte przez jednostki gospodarcze:

- 1) zgrupowane w Centrali Przemysłu Mięsnego:
 - a) ze skupu z państwowych gospodarstw rolnych zwierząt rzeźnych objętych cennikami skupu, o których mowa w zarządzeniu nr 121 Ministrów Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Rolnictwa z dnia 16 października 1967 r. w sprawie skupu zwierząt rzeźnych od państwowych gospodarstw rolnych (Dz. Urz. Min. Przem. Spoż. i Skupu z 1967 r. Nr 15, poz. 70 i z 1968 r. Nr 1, poz. 2) z wyłączeniem bydła,
 - b) skupu trzody bekonowej przekwalifikowanej, zakupionej w ramach dostaw ponadobowiązkowych,
 - c) z tytułu przekazania do obrotu (sprzedaży) zwierząt rzeźnych pochodzących z własnej produkcji zwierzęcej;
- 2) zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Ziemiaczanego ze sprzedaży wszystkich produktów z wyłączeniem spirytusu, drożdży i syropu ziemiaczanego;

- 3) zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Zielarskiego „Herbapol” ze sprzedaży mieszanek ziółowych, ziół paczkowanych, ziół luzem oraz olejów eterycznych surowych,
- 4) zgrupowanych w Zjednoczeniu Chłodni Składowych — ze sprzedaży wszystkich produktów.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do obrotów, o których mowa w § 10 ust. 1.

3. Obroty, osiągnięte przez jednostki gospodarcze, o których mowa w § 1 ust. 1, ze świadczenia usług zwalnia się od podatku od operacji nietowarowych.

§ 13. W razie zmiany cen zbytu lub cen fabrycznych bądź uzupełnienia katalogów cen fabrycznych w związku z rozpoczęciem produkcji wyrobów nie objętych katalogiem cen fabrycznych, zjednoczenia przemysłów obowiązane są o powyższych zmianach bądź uzupełnieniach zawiadomić terenowo właściwy dla danego przedsiębiorstwa wydział finansowy prezydium powiatowej (równorzędnej) i wojewódzkiej (równorzędnej) rady narodowej oraz Ministerstwo Finansów — Departament Dochodów Państwa, dołączając „uzupełnienie do katalogu cen fabrycznych”.

§ 14. 1. Traci moc zarządzenie nr 17 Ministra Finansów z dnia 10 lutego 1967 r. w sprawie podatku obrotowego oraz podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

2. Rozliczenie należnego podatku obrotowego na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia od obrotów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1968 r. powinno nastąpić w terminie określonym do złożenia sprawozdania podatkowego za miesiąc marzec 1968 r. W tym wypadku nie pobiera się odsetek za zwłokę.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

93

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ, KULTURY I SZTUKI ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 23 lutego 1968 r.

w sprawie kolegiów rektorskich.

Na podstawie art. 7 ust. 2 i 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114), art. 1 i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1962 r. o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. z 1967 r. Nr 15, poz. 71) i art. 37 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W województwach (miastach wyłączonych z województw), na których terenie znajdują się co najmniej 2 szkoły wyższe, wyższe szkoły artystyczne lub wyższe szkoły zawodowe — zwane w dalszych przepisach „szkołami wyższymi” — działać będą kolegia rektorskie.

2. Siedzibą kolegium jest szkoła wyższa, której rektor wybrany został przewodniczącym kolegium.

§ 2. 1. W skład kolegium wchodzi rektorzy znajdujących się na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa) szkół wyższych, kurator właściwego okręgu szkolnego oraz kierownik wydziału kultury prezydium rady narodowej stopnia wojewódzkiego, jeżeli na terenie działania kolegium znajduje się wyższa szkoła artystyczna.

2. Ponadto w skład kolegium z głosem doradczym wchodzi: przedstawiciel prezydium rady narodowej stopnia wojewódzkiego, prezes zarządu okręgu Związku Nauczycielstwa Polskiego oraz przewodniczący rady okręgowej Zrzeszenia Studentów Polskich.

3. Przewodniczącym kolegium jest jeden z rektorów wybrany na pierwszym zebraniu kolegium. Kadencja przewodniczącego trwa przez okres pełnienia przez niego funkcji rektora.

4. Przewodniczący kolegium może zapraszać do udziału w pracach kolegium kierowników właściwych terenowo placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk i placówek zaplecza naukowo-technicznego, przedstawicieli organizacji politycznych i społecznych oraz inne osoby, których udział w tych pracach uzna za wskazany.

§ 3. 1. Do zadań kolegium należy ustalanie zasad współdziałania szkół wyższych w dziedzinie rozwiązywania wspólnych problemów, a w szczególności koordynacja działalności w sprawach:

- 1) ideologiczno-wychowawczych, dydaktycznych oraz zdro-